

Uchwała Nr XXXVI/228/2013
Rady Gminy Milówka
z dnia 20 września 2013 R.

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz.594 z późn. zm.) art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 267)

Rada Gminy Milówka
uchwała, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za niezasadną skargę Pani Małgorzaty Pępek Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej otrzymaną dnia 4 września 2013 r. na bezczynność Wójta Gminy Milówka w zakresie zaopatrzenia mieszkańców wsi Laliki - przysiółek Bączki - w wodę pitną

§ 2

Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowiska Rady Gminy stanowi załącznik nr 1 do Uchwały.

§ 3

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący Rady
Krzysztof Kamiński

Uzasadnienie

Do Rady Gminy w Milówce w dniu 4 września 2013 r. wpłynęła skarga Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Małgorzaty Pępek z dnia 26 sierpnia 2013 r. na bezczynność Wójta Gminy Milówka w zakresie zaopatrzenia mieszkańców wsi Laliki przysiółek Bączki w wodę pitną. W uzasadnieniu skarżąca podała, że mieszkaniec Lalik Grzegorz Szpak zwrócił się do niej z prośbą o interwencję poselską w sprawie braku wody pitnej w Lalikach. Utrata wody pitnej nastąpiła w wyniku prac prowadzonych przez przedsiębiorstwo budownictwa inżynieryjnego „Machnik” przy realizacji zadania zleconego przez ZMGE w Żywcu pod nazwą „Budowa sieci kanalizacyjnej i wodociągowej w Gminie Milówka”. Zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie Wójt Gminy Milówka nie wykonał zadań własnych Gminy określonych w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3 w zakresie zaopatrzenia mieszkańców gminy w wodę. Ze stanowiskiem tym nie można się zgodzić.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy m.in. wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk, unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenie w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz (art. 7 ust. 1 pkt 3). Zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków reguluje ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (j.t. Dz. U. z 2006 r., nr 123, poz. 858 z późn. zm., dalej powołana, jako ustawa). Zgodnie z art. 1 tej ustawy określa ona zasady i warunki zbiorowego zaopatrywania w wodę przeznaczoną do spożywania przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej, jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące, jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasadę ochrony interesów odbiorców usług z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów.

Użyte w ustawie określenia „zbiorowe zaopatrzenie w wodę” oznacza działalność polegającą na ujmowaniu, uzdatnianiu i dostarczaniu wody, prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne (art. 2 pkt 21 ustawy). Przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej prowadzące tego rodzaju działalność (art. 2 pkt 4 ustawy).

Na podstawie art. 3 ustawy zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy. W myśl art. 6 ust. 1 ustawy dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Podkreślenia wymaga fakt, że Grzegorz Szpak nie posiada pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę zawartej z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy. W związku z powyższym do obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego nie należy dostarczanie skarżącemu wody.

Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 263) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy lub przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw

W niniejszej sprawie nie można mówić o jakiegokolwiek beczynności Wójta, bowiem nie ma przepisu prawa, który by nakazał wójtowi dostarczenie wody pitnej mieszkańcom, w przypadku, gdy zabraknie im wody w studniach zlokalizowanych na ich nieruchomości.

Dlatego skarga jest całkowicie niezasadna.